

مجله اداره مشهد چهارباغ (عنوان نلکرافى - آشفته) هفتمى فکاهى واجتماعى وسىاسى قيمت ۱۰ سالىانه ششماهه محصلين سالىانه ششماهه
ککارنده ومدير مسئول ۶۰ آشفته وجه او نه قبالدرافت ميشود ۱۰ نك شماره ۶ شاهى اشراك ۳۰ قران ۱۸ قران ومحصلات ۲۵ قران ۱۵ قران

کار یکا تو یا شتر ثبت اسناد

هرکس در طهران روز عید قربان را دیده باشد
میداند من میخواهم چه بنویسم .

چند روز بعد ماند که خدای هر صفتی يك بابو
يا يك قاطر برقه خوبی را به زيك و طاق شال و
پر زینت داده روزها در کوچهها و خیابانها جولان میدهند.
صبح عید زنبورک چی باشی شتر شاهی را مثل عروس
بزرگ کرده بادم و دستکاه به میدان توپخانه میبرد!
زنها، بچه ها، پیرمردها، بلکه عموم اهل شهر فوج فوج
و دسته دسته برای تماشا میدوند!

نیم ساعت بظهر نماینده‌های اصناف هر يك با طبر و
ساطو رو كرد بجان آن حيوان نیمه جان افتاده و هر
كدام مطابق قسمتيكه قبلاً برای آنها تعيين شده سهنم مي‌برند!
حالا دلم مي‌خواست وسائل كار يكا تور در مشهد
فراهم بود و ما عكس آن شتر را كشيده روي شكمش
يا خط درشت مينوشتيم (اعلان ثبت اسناد و املاك مشهد)
و بعوض نمايندگان اصناف يكطرف عكس آقای آزادی
را ميكشيديم كه بگويد: آقايان مگر هر كس متعلق و
چاپلوس نشد بايد عقب بماند ؟ يكطرف بهار را ميكشيديم
كه فرياد كنه: سري اول ثبت اسناد ملك طلق شرعي
من است و شرعاً بايد به من برسد. يكطرف آقای آفتاب
شرق كه بگويد: مطابق قانون و سابقه خدمت ما هم
حق داريم. يكطرف صداي شرق بگويد: چرا كشترات
من عملي نشد. يكطرف سلامت دست دراز كرده بگويد:

آی آفایان به من سید اولاد پیغمبر هم رحم کنید ،
یکطرف مهر منیر ، یکطرف ساعقه شرق ، یکطرف شهابت
با لایحه از طرفی هم آشفته سرش را از سوراخی بیرون
کرده بگوید من مطابق امر مرشد ترك حیوانی کرده ام قسمت

مرا به بلدیہ بدهید . در گوشہ ہم
از دولت خواہش میکنم کہ برای رضای خدا بیدائید از
اول سال این شتر مردنی را بین آفانان تقسیم بہ نسبت
کنید تا از شر کاغذ پرانی و نوصیہ راحت شوید .

اشك يتيماً

اشعار ذیل اثر طبع خانم فاضله یروین اعتصامی
است کہ در زمان سلطنت قاجاریہ انشاد شدہ .

روزی گذشت یاد شہی از گذر کہی

فریاد شوق بر سر هر کوی و بام خواست

پرسید ز آن میدا نه یکی کودک یتیم

کین تا بناک چیست که بر تاج پادشاهت

ان يك جواب داد چه دانيم ما كه چيست

پیداست انقدر که متاعی گرانبها است

نز ديك رفت پيرزني كوژ پشت و گفـت

کین اشک درده من و خون دل شماست

مارا به رخت و چوب شدانی فرفته است

این کجک سوالها است که با کله آشنا است

ان یارِ سَما کہ دہ خرد واسطہ، رھزن است

آن بادشا که مال رعیت خود را کد است

بر قطره سر شك بتمیان نظار: ک.

تا منگی، که ده شش گهر از کجا است.

دې وېش بکېچي وان سېخن اړه واستم چه سود

که اینچنان کسیکه نزدیک و دور است

اعلان

مردہ شور خانہ مشہد مثل سایر ممالک متمدنہ بیرون

شهر نیست اگر آقايون غريب و نازه وارد خدا نکرده زبونم

لال، احتیاجی به مؤسسه فوق الذکر پیدا کردند به مرکز

شهر جنب بازار نرک مراجعه فرمایند

بود ، در نتیجه جدیدیت ریاست محترم و حرابی
گوشتهها تمام اهل شهر مبتلا به اسهال و از زحمت خوردن
فلوس راحت شدند ما این موفقیت غیر مترقبه را به
اهلی محترم مشهد تبریک میگوئیم

اطلاع

بموجب حکم اخیر آقایان شیخ ابوالپشم ، شیخ پرخور ،
شیخ کردو ، شیخ یشم الدین ، شیخ ابوالنوتک ، شیخ
ابوالطن و قریب هفت دو جین از همین قبیل شیوخ را
از مدرسه فاضل خان بضر ، بضر بضر و خرج بخرج
خارج و مابقی که قریب ۶۵ نفر محصل واقعی بودند باقی ماندند
آقای شیخ بلبل که کمی خواندن را در مجلس عزرا یاد
گرفته بودند از زبان دیگران حجرات مدرسه را مخاطب
ساخته آیات ذیل را به آهنگ (عاشقی زحمت بسیار کشید)
مترنم بود

الوداع ای مدرسه ای جان ما ای که بودی سالها دکان ما
الوداع ای حجرهای مدرسه الوداع ای قل و قال و وسوسه
الوداع ای امله با صرف میر الوداع ای حرف تعریف و ضمیر
الوداع ای حرف مفت ای تنبلی الوداع ای شیخ ملا مدلی
چون برون کردند ما را باشتاب بعد از این جان تو و جان کتاب

بی سیم ما

بی سیم ما خراب شده مطالب را مثل تلکرافخانه
دیر میبرساند

دو روز قبل از اینکه از طهران برای ما کاغذ بنویسند
که روز نامه آشفته مرتب نمیرسد توسط بی سیم
ما مخبره کرده اند که متصدیان پست روز نامه آشفته را بین
رقفای پول دار تقسیم میکنند کاغذ رسیده و هنوز تلگراف
ندامده کان میکنم بواسطه سرما کلمات در هوا یخ بسته است

نام فامیلی

رحیمی . بی رحم است - پروانه . در آتش سوخت
صبا . باد سحر است - طوسی فردوسی بود - نقطه .
موهوم است - کامیاب . کاملاً کامیاب نیست - پروین . در
آسمان است - بصیری . دیده بصیرت دارد ؟ مقصود دلو
چه عرض کنم چه مقصودی دارد - سهیل . وزیر بطرس
شاه فرنگی بود - فولادی . فولاد زره دیو بود - بهروز
در لغت بلور ، شفاف و کبود را گویند

در عقبه بهار امید سئوال و جواب

دیروز یکی در آمد از در پرسید زنده کی قلندر
ایا بتو من چکار کردم کر من شده چنین مکدر
از چیست که با منی تو در جنگ

از خامه و روزنامه خویش مرا حظه زنی بقلب من نیش
کردی تو مرا ذلیل و بدنام از بسکه نوشته زحمت پیش
پای خیر من نموده لنگ

گفتی دارد سر و کالت رفته است بدیدن ایالت
گفتی جانش به پول بنده گفتی شده آدم کفالت
هر لحظه زند هزار نرنک

گفتی بزبان چاپلوسی که تکلیسی است گاه روسی
هر شب میره توی انجمنها پیش رؤسا بخاک بوسی
وز حيله نموده سیره رارنگ

من کاسیم و بفکر خویشم از شهر دوغاز سینه ریشم
کی در هوس و کالتم من این چیست که بسته بریشم
زن بیش مزین پدای من لنگ

گفتم رو میشناسمت من ای مصدر مکرو حيله و فن
تو جانور هزار دستی هر دست تو بر هزار دامن
چسبیده شده مثال خرچنگ

مشت تو بود بدیدش ما باز صد جفته زنی رای یک غز
تو مرد که اجنبی رستی با دشمن ملک باشی انباز
بر خیز و زن بچاک ، الدنگ

قلندر

کاملاً

در مشهد بلدیه صحیح دارید ؟ کاملاً !
بعد از دو سال خیابان تمام شد ؟ کاملاً !
بهار ، بلبل به نوا میرسد ؟ کاملاً !
یارو بمقصود رسید ؟ کاملاً !
کار گر زحمت میکشد ؟ کاملاً !
فقرا از سرما مردند ؟ کاملاً !
حیوانات کافی السابق بار میکنند ؟ کاملاً !
مرید ها پوستین میاورند ؟ کاملاً !
از شر اخوند ها خلاص شدید ؟ متأسفانه خیر !

اسهال (دیاره)

چون نمک میوه کالیفرنی و سولفات دوسود در مزاج
اهل شهر مؤثر نشده و اخیراً کار بجای سخت کشیده

برادران خلق قشنگ تو دن کراوات های ارانی و فرفرنکی بقمّت نازل و مراقت کامل تهیه شده از نیائی و مرغوبی آنها استفاده فرمائید

به آهنگ بهار است و هنگام گشت خوانده شود
 زمستان و هنگام برف به هر کوه و صحرا و طرف
 آنها پنج بسته بین خم ها بشکسته بین
 نده که چها از کل شل هرسو چون منجلا ب
 روان گشته از هر طرفی کل ها چون جوی آب
 فرو رفته کاش کل شده صاحبش منفعل
 از هر سو مرد و زن افناده در لجن
 باشند از هم خجل

زمانیکه برف از دو طرف بر صورت میزند
 درخت کهن را آب جو باد از جا میکند
 بر روی آبره خاک جمعی گشته هلاک
 فغانه جسد هاشان در ریگدز نسوزد کسی را بر این فرقه دل
 از بس هوا سرد بود اگر قیقه تصنیف فوق را میساختیم
 پنج میزد

در بیتی

این از انس بی بر ای برادر که میسازد برای طفل مادر
 زانس است این بساط عشق بازی که عاشق میبرد در کام اثر
 همه ما ها اسیر انس هستیم که در دام محبت پای بستیم
 محبت زاده انس است جان زانس است اینکه مادر میپرستیم
 ز عادت این بشر غمگین و شاده بجز عادت بکس قوی نداده
 که گوشت بره را نه چن نماید ز عادت این بنا را کج نهاده
 ز عادت این بشر کارش خرابه ز عادت دائما در اضطرابه
 ز عادت زندگی را دوست داره ز عادت روز بر یا شام خوابه
 دلا بر ترک این عادت میکوش کلیمت رابنه بک لحظه بردوش
 برو در گوشه آشفته بنشین ز گفتار جفنگت باش خواش

همه رفتند خواب آشفته

دوش دیدم بخواب آشفته که نشسته جناب آشفته
 قلمی را گرفته اندر دست می نویسد کتاب آشفته
 گفتمش چیست آنکه بنویسی کرد تا من خطا آشفته
 آنچه اینجا نوشته ام باشد همه حرف حساب آشفته
 گفتمش گوش کن که تا گویم به شما یک جواب آشفته
 دست بردار از کتاب به شبخ نوی آخر خراب آشفته
 هر که حرف حساب زداخر میکشندش طاب آشفته
 گفت میل تو بر چه می باشد گفتمش بر کباب آشفته

گفت مشروب را چه بنوشی گفتمش از شراب آشفته
 گفت از عطر چه میخوای گفتمش از کلاب آشفته
 گفت دیر امیدی ولیکن زود میزنی پیچ و تاب آشفته
 هر که شعر جفنگت موزون کرد گو بگیرد رکاب آشفته
 گفتمش آخرای جناب مدبر حضرت مستطاب آشفته
 آهارا تمام ول کردی خشک کردد سراب آشفته
 گفت بس کن که مردم این شهر همه رفتند خواب آشفته
 حواب آلود

مذاکرات دختر با سواد با مادرش و خواستکارها

۸۸

عروس برادر هم داره
 مادر دختر: (اهی میکند) داشت خانم عمرش رو بشما داد
 خواهر شوهر: خانم اینجا که برای عقد کنون شما
 جا ندارین پس چه کار میکنین

مادر دختر: به خدا پدرت را ایام زوجه را هم
 جامه ها ازیم مردونه در روی میزدن منزلت خانم
 مادر شوهر: پس از این قرار شده که همراهم هستین
 رایشاه عروسی سر میگیره

مادر دختر: ا که انطور که گفتم شما بکنید باقیش ده
 دست منه باب خوردن برای من یکبست بابا شو رانی میکنم
 خواهر شوهر: نه بریم ایشاه اگر قسمت ما
 باشه با این خانم قوم خویش میشیم

حرکت میکنند که بروند

مادر دختر: خانم تو را بخدا ناهار تشریف داشته
 باشین ما برای شما چیزی زیاد نمیکنیم یک روز بدیگدرونین
 مادر شوهر: (با خنده) ما نیمه تو نیم بدیگدرونیم اما
 ایشاه وقتی قوم خویش شدیم انقدر زحمت بدیم
 که خودتون خسته بشین

میروند پشت درب حساب

مادر دختر: خانم خوش اومدین قدمتون رو چشم
 مادر شوهر: خانم تو را خدا بفرماید انقدر ما رو
 خجالت ندین

مادر دختر: چه فرمایش میکنین سری به قدمی میرزه
 مادر شوهر: خدا سر شما رو نکه داره

- خارج میشوند -

(در کوچه)

خواهر شوهر: نه چه خونه واده خوبی بودن اما

دختره خیلی دردناک است

مادر شوهر: اما مادر دختر خوب زنی بود هیچی دخترش به خودش نرفته بود

خواهر شوهر: نه خونه زندگیشون هم بد نبود ایشا! این کار سر بگیره، اما من از خود دختر دلم آب نمیدخوره مادر شوهر: این اطافیکه ما رو بردن اطاق مهمونخونشون بود اما چه قالچه های خونی بهن کرده بودن

خواهر شوهر: راستی نه این دختر برای داداشم بزرگ نیست مادر شوهر: نه نه بزرگ باشه عوضش خونه داری میدونه

مسافرت به قطب طهران

(۶)

که يك مرتبه صدای داد و بیداد پیرو فورها و فریاد خانمها اوبانور را مجبور کرد که راه بیای عزیز ما را نگاه دارد.

فریاد زیاد بود! هرچه ماصدا میکردیم چه خبر است هیچ کس جواب نمیداد، صدای مادام قرقرو کوشه‌ها را **کر** میکرد!

مادام ناخوش آن مردم باشوهرش مسیو حمید مراغه‌اف دوتفری مادام قرقرو را مورد حمله قرار داده فریاد میکشیدند. چه آشوبی، محشر شده بود هیچکس به هیچ کس نبود بچه‌ها از موقع استفاده کرده بنای گریه وزاری گذاشته بودند، بقدری نزاع سخت شده بود که مشهدی جعفر ای روح! اینکه از ساعت حرکت تا الان وقت يك کلمه حرف نزده بود گاهی اظهار حیات میکرد.

مادام ای بی خانم پس از زحمت زیاد پیرو فورها را ساکت کرد و من برای تحقیق قضیه پیاده شده از عقب دستکاه به هرطوی بود وارد اطاق کوسفندان شدم.

گرچه ظلمت شب و سردی هوا مانع از کتج کاوی من بود لیکن ناچار دکتر آقاسید جعفر را مخاطب ساخته و علت داد و بیداد را جویا شدم.

مادام قرقرو که گویا مستعد مراغه با من هم به درما مخاطب ساخته گفت آقا به تو مربوط نیست، ما از تو سؤال میکنم کجائی هستی و کجا میروی! تازود است برگرد بجای خودت بعد مثل اینکه به شخص مجهولی صحبت میکنم گفت: مردم حیا نمیکند همین قدر که يك فکل بسته و عینک زدند خودشان را کم میکنند، يك نفر نیست از این مردیکه سؤال کنه! عمو به توجه مر بوطه چرا

آمدی اینجا...

گفتم خانم بنده عرضی نکردم که اوقات شما تلف نشود پرسیدم نزاغ شما روی چه قضیه بوده.

هنوز حرف من تمام نشده بود که مسیو حمید بزبان ترکی بنا کرد چرند و پرند بلغور کردن

مراسله

دوست محترم مدیر جریده شریفه سلامت ممکن است روز یک نامه آشفته را خدمت بهار میباید در مرا جعت مقاله داشته باشید که حسب الامر در روز نامه سلامت درج فرمائید این است که پیش بینی کرده عرض میکنم آلت نشوید که صلاح شما نیست.

خلاص شما مأمور درر بین

x کلمات آشفته

بشر به عادت و امید زندگانی میکند.

ای صاحبان عقل ازو هم و جنون بترسید

چشم با قیمت ترین اعضاء ضرورت است و اشک از آن گرانتر.

دیوانگان همسایه نزدیک ما هستند.

شور عشق جوش جنون است.

آخر کمال اول نقص است.

احتیاج یعنی طمع و طمع یعنی خواستن.

زن قبر مرد است و قبر جای راحت.

زندگانی حالت نزع است زیرا منتهی بمرگ میشود.

آنجا نمیسپرسند کجا بودی میگویند کجا میروی.

بروازه عاشق شمع است و معشوقه او را میسوزاند.

مانیتیسیم

(۹)

گاهی ممکن است که انسان تصورات محدوده و معینه را ادراک کند و تصمیم اجرای حرکات مشخصه را در نظر بگیرد ولی اجرای آنها محال باشد در این قبیل حالات مراکز فکریه دماغ وظیفه خود را انجام داده لیکن مراکز اراده بوظیفه خود رفتار نمیکنند این ابتلا از این پیدا میشود که مراکز اراده مفلوج شده باشند یا ضعیفی در آنها راه یافته باشد زیرا ممکن است سلسله اعصاب کلی یا جزئی انبساط و توسعه کامل نداشته مفلوج یا ضعیف باشند